

РЕШЕНИЕ

№ 5831

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5944** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Е. П.“ А., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление гл. С., [улица], вх.“А“, представлявано от изпълнителния директор М. Г. А., срещу Решение от 09.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15789/2020 г. от СРС,НО – 108-ми състав.

С оспореното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ № Р-10-591/26.10.2020 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора за нарушение на чл. 32, ал.2 от ЗКФН е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Релевира се довод, че исканата от КФН информация е по време на извънредното положение, поради което се прилагат разпоредбите на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание на 13.03.2020 г., поради което дружеството е имало основателна причина да не предаде исканите документи в указания срок.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки и претендира присъждането на

юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от районния съд фактическа обстановка е безспорна между страните и се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на свид. Т. С.. Установено е, че на 20.03.2020 г. касаторът е получил писмо от зам.-председателя на КФН, с искане в срок до пет работни дни да представи в КФН справка за преобразуване на финансовия резултат по реда на чл.10, ал.3 от Закона за дружествата със специална инвестиционна цел /ЗДСИЦ – отм./. Вместо в дадения срок до 27.03.2020 г. дружеството представило исканата информация на 05.05.2020 г. На 11.05.2020 г. е съставен АУАН № Р-06-364 за това, че с неизпълнението на задължението си да предостави в срок исканата информация дружеството е възпрепятствало КФН при осъществяване на надзорните й правомощия. При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователен е доводът на касатора за приложение на разпоредбите относно сроковете на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание на 13.03.2020 г. Този закон е действал по време на извършване на нарушението. В чл.3 изчерпателно са изброени всички срокове, които спират да текат до отмяна на извънредното положение, а в чл.4 са посочени сроковете, които се удължават с един месец от отмяната на извънредното положение. Даденият от КФН срок за представяне на документи не попада в обхвата на изброените в чл.3 и чл.4 срокове, тъй като нито е процесуален или давностен, нито

е определен със закон. Следва да се има предвид, че дружеството е следвало да разполага с исканите данни още към края на финансовата 2018 г. предвид задължението му по чл.10, ал.1 ЗДСИЦ /отм./. Съдът намира за неоснователен и доводът, че исканата информация била налична в дадения от дружеството годишен финансов отчет. КФН е изисквала освен данните в табличен вид, също така и счетоводни документи, с които не е разполагала.

Наказателното постановление и АУАН са издадени в срок от надлежен орган, в предвидената от закона форма, подписани са съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя и съдържат реквизитите, посочени в чл. 42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Правната квалификация на нарушението е определена правилно от административнонаказващия орган. Наложено наказание е съобразено с определения от закона размер.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и въз основа на направеното искане и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.221, ал.2 АПК Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 15789/2020 г. от СРС, НО – 108-ми състав.

ОСЪЖДА „Е. П.“ А., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление гл. С., [улица], вх.“А“, да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :